SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) **vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.**
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 236. V Ljubljani, v ponedeljek 14. oktobra 1895. **Letnik XXIII.**

Papež o 20. septembru.

Te dni je sv. Oče Leon XIII. na državnega tajnika, kardinala Rampollo pisal pismo, v katerem izraža žalost svojo, da so tako brezozirno in žaljivo praznovali v Rimu 25letnico zjedinjene Italije. Pismo se v bistvu glasi:

Nenavadne politične izjave v Rimu dajo Nam povod, da ob kratkem označimo Svojo žalost in pomen dogodkov. Upali smo, da se bodo iz dostojnosti in človekoljubnosti ozirali na Našo sivo glavo. Toda priča smo morali biti slavljenja italijanske revolucije in oropanja sv. Stolice. Po božji milosti utrjeni v trpljenju in odpuščanju preziramo sramotenje, ki se tiče Naše osebe, kajti katoliški narodi so Nam tem povodom izražali svojo udanost ter olajšali sedanjo žalost, in mej temi so se Italijani odlikovali z izrazi svoje ljubezni. Kar pa Nam najhuje rani srce, je javno žaljenje apostolskega Stola in očividni namen, ovekovečiti prepir, kojega žalostnih nasledkov ne more nihče presoditi, mesto da bi poravnali ta prepir. To so javno priznali prireditelji in slavnostni govorniki. Slaveč na tak način vspeh l. 1870 nameravali so pred vsem, zagotoviti si sadove onega ropa ter izjaviti Italiji in svetu, da mora papež tudi v prihodnje ostati jetnik brez nade na odrešenje. In še več! Pravi namen zasedanja Rima, čeravno ne vseh, ki so sodelovali, pač pa tajnih društev, ki so delala na to, ni bilo samo politično zjedinjenje Italije. Ono nasilstvo, kakoršnih je malo v zgodovini, naj bi bilo po sklepu tajnih zvez sredstvo in priprava za še zlobnejše namene. — Ko so rušili zidovje stolnega mesta, hoteli so napasti in razrušiti tudi duhovsko moč rimskih papežev. Vsilili so se rimskemu ljudstvu, ki je bilo svojemu knezu do zadnjega zvesto udano, da bi Rim, središče katoliške cerkve, naredili zopet pagansko. Oživiti hočejo tretji Rim kot središče tretje civilizacije. In res se trudijo, da dosežejo ta nesrečni namen. Petindvajset let so v Rimu gospodarji, ki napadajo in rušijo krščanske naprave. Širijo se slabi nauki, božjega namestnika zaničujejo brez strahu in kazni, katoliško vero pobijajo s svobodomiselnostjo in nasproti Stolu sv. Petra so prostozidarji postavili svoj sedež. In tem namenom in dejstvom so z novim zakonom in šumnimi izjavami hoteli dati navidezno pravico in trajnost. S tem ni zmagala italijanska stvar, marveč protikrščanstvo in odpadništvo.

Pravica bode konečno zmagala in Rim ostane svojemu namenu. Toda sedaj teptajo pravico in proti Rimu delajo naklepe brezbožni zarotniki. Kako korist ima narod od tega? Pridobitev Rima so oznanjevali kot jutranjo zarijo rešitve in sreče. Nočemo preiskavati, ali je v materijalnem oziru ljudstvo bolj srečno. Gotovo pa je, da je Italija v moralnem oziru še bolj razdvojena. Istina je, da se pod varstvom javnega prava širi nenravnost in brezverstvo, ob jednem pa tudi zločini, in da rastejo po številu in moči skrajne stranke, katere skušajo razrušiti državni in družabni red.

A navzlic temu poostrujejo boj proti oni božji napravi, ki bi bila najboljša nada in najgotovejše sredstvo proti tem strankam. In to je cerkev, posebno pa njen vidni poglavar, katerega so oropali svetne oblasti in samostojnosti, ki je primerna papeževemu dostojanstvu in potrebna za prostost apostolske službe. Garancija, katero so Nam obljubili, ni dostojna in tudi nezadostna; Naša neodvisnost je navidezna, ker je podrejena tuji volji. Kdor je dal to neodvisnost, ta Nam jo zopet lahko odvzame; danes jo obljubi, jutri se premisli. Ali niso ravno te dni jedni zahtevali, drugi pa pretili, da Nam bodo odpovedali takozvano garancijo? Toda vse grožnje in nespodobna sumničenja Nas ne prisilijo, da bi molčali. Od tedaj, ko se je prvi krščanski cesar preselil iz Rima v Bizanc, ni imel še noben italijanski vladar svojega sedeža v Rimu. Tako je nastala cerkvena država, ne vsled fanatizma, ampak po previdnosti božji. Ta država je nastala pravomočna po hvaležnosti in ljubezni prebivalstva, po mejnarodnem pravu, po prostovoljnem pritrjenju omikanega sveta in po glasovih stoletij.

Svetna oblast pa tudi ni ovirala papeževe duhovske službe. Žezlo so nosili mnogi Naši predniki, ki so se odlikovali po svetosti in izredni delavnosti. Ti so večkrat, naprošeni, reševali prepire, zmagovito se ustavljali prevzetnim mogotcem, Italiji rešili vero in od vzhoda do zahoda širili krščansko omiko in dobrote odrešenja. In če dandanes navzlic težavnemu položaju papeštvo hodi svojo pot, izvira to iz božje pomoči in milosti. Ali je morda rasla cerkev v prvih stoletjih vsled preganjanj rimskih cesarjev?

Želeli bi, da bi te stvari Italijani boljše umevali s svojim praktičnim razumom. Tega ne govorimo onim, katere vežejo ločinske verige, marveč onim, ki so še prosti, a jih le nadvladuje politična strast. Spregledali naj bi, kako škodljivo in nespametno je, boriti se proti namenom previdnosti ter vztrajati v nekem razdvoju, ki je le v korist drznim upornikom in v korist sovražnikom krščanskega imena. Za naš polotok je bila posebna prednost in sreča, da je bil med tisoči izvoljen, v sebi hraniti Petrovo stolico, in vsaka stran njegove zgodovine spričuje, koliko koristi in slave je deželi došlo po skrbljivosti rimskih papežev.

Ali se je morda sedaj to spremenilo? Pač se spreminjajo človeške reči, toda dobrodejna moč najvišje učeniške službe cerkvene prihaja od zgoraj in ostane vedno ista, dasi so sanje obrekovalcev ne-

LISTEK.

Spomenik † učitelju Radivoju Peterlinu.

Iz Kolovrata, 9. oktobra.

„Kar se odloži, — se še ne opusti.“ — Kar sem odložil spomladi, naj domestim in dohitim v jeseni, — posebno, ker je dobro, da se luč ne postavlja pod mernik, temveč postavi na svečnik, da jo vidijo i drugi.

Belo nedeljo popoludne, 21. aprila t. l. spremili smo v grob mladega, 23 let starega nadobudnega učitelja g. Radivoja Petrlina.

Revež, že od mladosti bolj slaboten in bolehen, je obolel že v dijaških letih, da je le težko učil se, dasiravno je bil nadarjen in poleg tega tudi jako marljiv. Da je moral biti priden v dijaških letih spoznam iz tega, ker je napravil sposobnostno preskušnjo za učiteljstvo z odliko, kar se ne zgodi pogostoma.

Zdelo se je že, da si je v našem skritem kotu a zdravem, svežem zraku, nekoliko opomogel in si pokrepčal poprej oslabljeno zdravje. A motili smo se! Lansko leto je jel polagoma hirati in dolga zima je dovršila morilno delo nad šibkim telesom njegovim. — Krepko se je branil in ustavljal bolezni. Zdravil se je tudi po Kneippovem, a nič ni pomagalo.

Velikonočni ponedeljek, v jutro po tisti grozni noči, ko nas je potres preplašil in spravil s postelj, je vsprejel spodbudno, pobožno, lepo pripravljen, svete zakramente. — Zopet smo mislili, da si bo opomogel. Vstal je, in v četrtek šel celo malo vèn iz hiše. Obiskala sta ga dva gg. tovariša. Jeden izmej njih mi je pravil pozneje, da je bil tisti četrtek vesel, dobre volje. Zapel in izpel je pesmico: „Kje so moje rožice?“ — „To je bilo njegovo labodje petje,“ je djal njegov tovariš. — In res! Drugi dan, petek pred belo nedeljo, dne 19. aprila, ga obiščem zjutraj, preden stopim v šolsko sobo ter vprašam, kako je? „Slabo, slabo! ne vem, če bo kaj z menoj?“ — Opoludne me pride mati njegova klicat: „Hitite! h koncu mu gre!“ — Hitim, skočim v šolo — a že je zgubil zavednost, — in ni se zavedel več pred smrtjo. Molili smo do njegove smrti do tri četrt na štiri popoludne.

Kakor že rečeno — na belo nedeljo popoludne je bil pogreb. Radivoj Petrlin imel je lep veličasten sprevod. Prišlo je veliko duhovnijanov, učencev in učenk, več gg. tovarišev — učiteljev in nekaj gospode iz Zagorja. — Gg. učitelji so mu zapeli tri lepe pesmi, znane, a vedno jednako lepe žalostinke pred šolskim poslopjem, v cerkvi in na grobu. Ko je padala prst na rakev in mej ginljivo pesmico „Nad zvezdami“ — slišal se je glasen jok na pokopališču. Žal nam je bilo za njim, res žal!

Vlegel se je v grob blag, čist značaj, da mu jih je malo jednakih. Bil je marljiv, skrben, vesten, požrtvovalen v svojem poklicu kot učitelj in pevovodja. Živel je in gorel za svoj stanovski poklic. Upati smemo, da mu je dobri Bog podelil že krono v plačilo. — Tih, pohleven, skromen in prijazen je bil v občevanju s slehernim, včasi — mej prijatelji tudi vesel in šaljiv. Mislim, da ga ni imel sovražnika v duhovniji in zunaj duhovnije. On ni poznal hinavščine in klečeplaztva. Komur je bil prijatelj, bil mu je cel, nehlinjen, nesebičen prijatelj. — Pisatelj teh vrstic izgubil je ž njim dobrega prijatelja — in z menoj spričuje to britko resnico še marsikdo drugi.

Bil je dober, hvaležen in poslušen sin. Oče mu je umrl l. 1892. Pri sebi pa je imel priletno mater, ki je izgubila z njegovo smrtjo podporo svoje starosti, luč svojih očij, tolažbo in veselje svojega srca. Po pravici je žalovala ob njegovem preranem grobu v materni britkosti. — Tolaži naj jo v tej materni žalosti to, da smo ga ž njo vred ljubili in čislali vsi, ki smo ga poznali in ž njo vred žalovali. — Jaz ga ne bom nikdar pozabil.

Bil je vzoren dijak, vzoren učitelj, vzoren sin, — a tudi vzoren, veren kristjan. In to je največ vredno! Zato smo ga tudi najbolj čislali, spoštovali! Vestno je spolnoval skozi in skozi svoje verske dolžnosti, v spodbudo in vzor vsem.

6 L. M. M. Zem

resnične, kakor da bi se cerkev ne ozirala na pametne časovne potrebe.

Ako bi Italijani poslušali Nas ter iz podedovanih sporočil in zavesti pravih koristij zajemati pogum, otresti od sebe jarem prostozidarski, imeli bi Mi najlepše nade za preljubo Nam laško deželo. Ako se pa to ne zgodi, tedaj moramo z žalostjo reči, da se ji napovedujejo nove nevarnosti in še večje nesreče.

Iz tega pisma je razvidno, kako papež, katerega so tudi ob zadnjih slovesnostih rimski usiljenci v Kvirinalu razkričavali kot največjega sovražnika Italije, odgovarja na te napade kot največji prijatelj Italije, opozarjajoč pa tudi druge narode, od kod jim grozé nevarnosti in kaj treba storiti, da se svet obrani pred njimi.

Politični pregled.

V Ljubljani, 14. oktobra.

Ministerski svet se marljivo pripravlja na 22. oktober, ko se ima otvoriti državni zbor. V soboto popoludne so se posvetovali ministri, razun ministra grofa Welserheimba, pod predsedstvom grofa Badenija o določbi vladinega programa. V parlamentarnih krogih se glasi, da grof Badeni ne bode precej pri otvoritvi objavil programa, ampak posvetoval se bode prve dni z raznimi strankinimi vodji. Liberalno časopisje pri tej priliki zanesljivo upa, da se bode ozirala vlada v prvi vrsti na nemško levico, ker do sedaj ni imela še nikake prilike priti ž njim v nasprotje.

Nemški nacijonalci na Češkem so povodom prihodnjih deželnozborskih volitev izdali volilni oklic, v katerem naglašajo, da Nemci v češkem deželnem zboru niso primerno zastopani. V prvi vrsti treba, da se Nemci ločijo od Čehov po okrajih in tako odstranijo vzroki narodnostnih prepirov. Čehi naj gospodarijo zá-se, Nemci zá-se, ne da bi segali preko nemškega ozemlja. Dalje zahtevajo v oklicu svobodno, gospodarsko in socijalno reformo, neposredno volilno pravico, tiskovno in zborovalno prostost, razvoj šolstva v prosti šoli in neodvisno učiteljstvo, zboljšanje položaja delavskih stanov, zavarovanje delavcev za starost in varstvo srednjih stanov, kmečke zadruge, omejitev kapitalistične špekulacije, olajšanje davkov nižjih stanov itd. Oklic so podpisali poslanci Bareuther, Kindermann, Prade, Schücker in Legler. — Kakor se vidi iz oklica, gospodarski program izraža zdrave nazore, toda v narodnem in verskem oziru so nemški nacijonalci nevarnejši od liberalcev.

Liberalno italijansko časopisje na vse mogoče načine napada zadnje pismo sv. Očeta, ter poskuša, kako bi odvrnilo krepki udarec na svoja brezbožna dela. Mej drugim piše neki pristaš framasonske klike, „da to pismo ne bode imelo nobene sreče, in ne bode imelo nobene praktične veljave, ker je prepozno izšlo in ker se povodom septemberskega praznika ni nihče dotikal duhovne oblasti papeževe.“ Ta trditev je popolno jalova, ker je sv. Oče že nebrojnokrati ugovarjal italijanskemu počenjanju. „Italie“ pravi, da je papeževo pismo napravilo tak utis, da ga je stolica le radi formalitete razglasila. Vender pa prizna sam list „Diritto“, da ni bilo taktno od Crispija, da je pri tej priliki žugal, da se odpravi garancijska postava, ako bode papeževa kurija še dalje rovala proti Italiji. Nô, ako sam „Diritto“ prizna, da je Crispi ravnal breztaktno, je pač dosti vzroka imel Leon XIII., da je javno posredoval proti demonstracijam 20. septembra t. l.

Dijaški nemiri v Španiji. Vseučiliščni dijaki so priredili zadnje dni v Barceloni velike demonstracije, ker jim, kakor se trdi ne ugaja vseučiliščni rektor. Dne 9. t. m. zvečer so se zbrali pred vseučiliščnim poslopjem, kjer so hoteli ulomiti vrata ter razbiti, kar koli jim pride pod roke. Tu so jih še pravočasno zasačili orožniki ter je razkropili. Kmalu na to so se zbrali v kazini, bilo jih je blizu 1500, kjer so soglasno sklenili, da prirede prihodnjo nedeljo veliko demonstracijo. Drugo jutro zbrali so se zopet pred vseučiliščem, prodrli so v zgornje prostore ter razbili vsa okna in svetilnice. S svojim razgrajanjem so ovirali predavanje. Glasno vpitje „proč z rektorjem“ je privabilo obilo občinstva pred poslopje. Vkljub opominjevanju profesorja Buena niso poprej mirovali, dokler jim ni prišla policija na pomoč. Prihodnje dni se je bati še večjih izgredov, ako vlada ne ukrene potrebnih naredb.

Francija. Francoski listi izražajo veselje, da je francoska armada dne 30. sept. zasela Tananarivo, glavno mesto na otoku Madagaskarju. Bil je že skrajni čas, ker jesensko deževje bi bilo onemogočilo vsako vojevanje, poleg tega bi bila mrzlica pobrala nad polovico vojakov. Listi se sedaj prepirajo, ali naj si Francija osvoji otok, ali pusti domačo vlado pod pokroviteljstvom. Vlada je čestitala generalu Duchesne in njegovim četam, ob jednem ga imenovala velikim častnikom častne legije. General je pač zaslužil to pohvalo, kajti sreča je za vlado, da ima zbornica počitnice, sicer bi vlada težko odbijala napade od leve in desne zaradi velike malomarnosti pri vojni upravi.

Maršal Martinez Campos o vstaji na Kubi. Neki poročevalec iz Havane objavlja v Times izjavo Camposa o sedanjem položaju na Kubi, katera se doslovno tako-le glasi: Upor na Kubi se veliko bolj razširja, kakor je bilo pričakovati iz početka. Razvidno je iz tega, da španjske čete nikakor ne morejo biti kos svoji težavni nalogi. Vstaši dobivajo vsestranske podpore od svojih sodeželanov, ki so prepričani, da sami niso prav nič zakrivili. Pota so ob v sedanjem letnem času tako slaba, da ni mogoče misliti na kako večjo akcijo. Vstaši sicer ne poznajo nikake discipline; toda, kadar pridejo v boj, tedaj se bojujejo kakor lačni volkovi. Koder bi v Evropi zadostovalo 1000 vojakov, treba jih tukaj 5000. Največjo hrabrost kažejo zamorci iz San Dominga in belokožniki. Kakor iz tega razvidno, nimajo Španjci lahke naloge.

Turška vlada v odgovoru na skupno noto veleposlanikov našteva naredbe, katere je ukrenila proti rogoviležem v Carigradu, ter naglaša, da so Armenci dali povod nemirom. Konečno prosi, naj veleposlaniki pomagajo, da se ljudstvo pomiri. Veleposlaniki niso povsem zadovoljni z lepimi obljubami. Sedaj skušajo Armence pregovoriti, da gredó iz cerkev, kjer so iskali pribežališča. Sicer pa trdijo poročila, da se utegnejo ponavljati novi nemiri. — Popolnem neverojetno je, da so Armenci v Carigradu iskali povoda nemirom, dobro vedoč, da ničesa ne opravijo nasproti vojakom in policiji. Turek se čuti jedinega gospodarja v državi, zato hoče s silo zatreti vsako znamenje nezadovoljnosti. Turško državo je ustanovila kruta sila, in s silo se ustavlja vsaki omiki in redu. Turčija obstaja le vsled škodoželjnosti evropskih držav. Sramota je za Evropo, da trpi grozodejstva ob Bosporu.

Cerkveni letopis.

Nova cerkev v Trnji.

O novo zidani trnski cerkvi sem čul že mnogokrat, ni čuda torej, da me je pred kratkem gnala radovednost, da si ogledam na lici mesta rečeno stavbo, v kolikor je izgotovljena. Gledé zidanja novih cerkvâ pri nas sem postal sčasoma skeptik in z nekim nezaupanjem podam se zmiraj gledat kako novo stavbo, osobito cerkveno, ker me je izučila skušnja, da se tu mnogo greši, mnogo prehiti, kar se pozneje popraviti ne da. V tem predsodku sem bil še prav posebno potrjen gledé nove trnške cerkve od nekega veljaka, veščaka šempeterskega, kateri mi je zatrjeval pred odhodom iz Ljubljane, da je vsa tudi omenjena stavba skvarjena. V tej negotovosti in z nezaupanjem, katero je pa vendar podiralo moje zaupanje v izvedenega gospoda kurata, pripeljem se v Št. Peter in od todi z vozom v Trnje. Ker je bila že noč, ko se pripeljem v Trnje, odložil sem svoj skeptični pregled na drugi dan. Vendar pregledujem že pozno v noč načrte Jeblingerja, inženêrja iz Linca, za novozidano trnško cerkev. No, načrti so tembolj goljufivi, čim lepši so izdelani; jaz verjamem le šeštilu in merilu. O Jeblingerjevih načrtih velja, da so posebno lepo izdelani, in to ne le samo v obče, ampak tudi v posameznostih.

Drugi dan zjutraj podam se k novozidani cerkvi, katera stoji v sredi na prostoru med prejšnjo staro cerkvijo in župniščem, na jako impozantnem kraju. Prostor se mi je zdel prav voljen, zlasti bo pa še njegovo lepoto povečal nov nasad drevja za cerkvijo, kadar bo ta dodelana. Cerkev je sedaj vsa v odrih, vendar se že kaže njena lepota in prednost. Zidana je v romanskem slogu. Ima vse potrebne prostore za razna cerkvena opravila. Dovolj je prostorna in zračna in kakor kažejo okna, tudi dovolj svitla. Zvonik, kateri je še le pričet, bo imela na desni strani presbiterija, spredaj pa impozantno fasado s portalom. Posebnost pri cerkvi je ta, da zunaj ne bode nič ometana, ker je kamenje jako lepo zloženo in bo treba sklade zamazati s cementom. Spodnji zidec (Sockel) in strešni zidec, kakor tudi okviri oken in vrat so iz rezanega kraškega kamena. Okna dobijo močne železne mreže, a v nje pridejo baje karirana stekla. Nekako nenavaden se mi je le zdel svršetek presbiterija, končuje se namreč s polovico šesterokota, nadalje trivoglate lisene po cerkvi in pa strešni zidec je premalo napuščen, kar dela streho nekako pristriženo. Izvrstno je napravljen strešni stol, ki je krit s škrlicami iz Zaliloga. Ko končam ogled, nisem si mogel kaj, da ne bi, seveda sedaj odloživši vse prejšnje predsodke, iskreno čestital gospodu kuratu k tako lepi in monumentalni stavbi, ki bo, lahko rečem, nekak vzorec za nove cerkve zlasti na Krasu.

Kar je pa še najbolj čudno, je to, da je gospod kurat tako velikansko delo spravil v jednem poletju pod streho, in to vkljub raznim nagajivostim in obrekovanjem, in kar je pa še največ, s tako pičlimi dohodki in troški. „Bog mi je pomagal,“ rekel je gospod kurat, „in to v najtežavnejših časih.“ Kakor pa čestitam od jedne strani vrlemu gospodu kuratu Bohinjec-u in gospodu Jeblingerju, tako ga pa priporočam nadaljni blagohotnosti in požrtvovalnosti dobrotnikov, da, kakor se je krepko začel zidati ta monumentalni dom svete Trojice, isti tudi nadalje do njegovega svršetka ne odrekó svoje mile pomoči.

Liga + 73.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 14. oktobra.

(Pred volitvami.) V četrtek smo glede deželnozborskih volitev zapisali nastopne besede: „Opozarjamo vse slovenske volilce, naj skrbé zato, da se volitve vršé za Slovence častno in dostojno, da se izbero kot deželni poslanci možje, ki bodo skrbeli za dobro gospodarstvo v deželi ter se tudi v vsem svojem političnem delovanju klanjali načelom katoliške vere“. — Tem besedam dostavlja sobotni „Narod“: „Ta odstavek je pač tako pomenljiv, da ga ne moremo prezreti. Da nasprotni stranki ni dosti na narodnosti, smo že davno vedeli, a sedaj je nam „Slovenec“ to znova potrdil črno na belem. Prav nič ne zahteva, da bi naši deželni poslanci morali biti tudi zavedni narodnjaki. To je pač tako, kakor bi v tem oziru bilo v naši deželi že vse v najlepšem redu! Da je pa tu treba še mnogo storiti, ve pač vsakdo, in tudi naši katoliški stranki to ni neznano, samo ravna se ne potem, ker jej je narodnost deveta briga, kar je že opetovalno dokazala in je to „Slovenec“ zopet potrdil .... Danes lahko rečemo, da je socijalnim demokratom več na narodni jednakopravnosti, nego našim klerikalcem ... itd.“ — Temu nasproti izjavimo jedenkrat za vselej, da se glede te točke z „Narodom“ ne bomo prepirali, ker je splošno znano in smo tudi mi že večkrat čuli v resnih narodno-naprednih krogih, da „Narodovci“ sami tega ne verjamejo, marveč da jim to služi le kot agitacijsko sredstvo proti naši stranki. Na take suhe limanice ne boste vjeli nobenega razsodnega volilca.

Njegove zasluge in vrline vedeli so ceniti njegovi gg. tovariši. Pri učiteljski konferenciji v Litiji so sprožili misel, naj se mu postavi spomenik na grobu. Ta predlog je bil z veseljem in občno zadovoljnostjo sprejet. Nadučitelj na Vačah, g. Rojina, je naročil v Ljubljani ličen, dostojen kamenit spominek. 5. oktobra so ga postavili. — S postavljenjem grobnega spominka pa gg. tovariši niso bili zadovoljni. Storili so še več! In to je res lepo in hvale, priznanja vredno. „Cast komur čast!“

7. oktobra, t. j. pretečeni ponedeljek, prišli so v precejšnjem številu od blizo in daleč — v naše daljno, skrito zakotje. Naprosili so župnika, naj opravi ob 9. slovesno mrtvaško opravilo za rajnim. Med sv. mašo pelo je nekaj gg. učiteljev — lepo in dostojno, menda „Requiem“ mašo P. Angel. Hribarja. Da je prišlo tudi duhovnijanov in učencev lepo število k sv. maši, mi ni treba skoro omenjati. — Po službi Božji v cerkvi podali smo se na pokopališče k lepo ozaljšanemu grobu in grobnemu spomeniku r. Fr. Petrlina. — Po cerkvenih molitvah zapeli so gg. tovariši ginljivo nagrobnico „Nad zvezdami“. Dà, dà: „nad zvezdami že blaga duša biva“ . . Nad zvezdami — v večnem raju — vidimo se — ako Bog dá, Radivoje, naš nepozabni!

V spomin in slovo naj nam bodo lepe in pomenljive vrstice na spominku:

„Tvoj duh živí med nami:
Na delo nas budi in drami.“

G.

(Deželni predsednik baron Hein) se je povrnil včeraj popoludne z Dunaja.

(Duhovniške izpremembe v ljubljanski škofiji.) Kanonično vmeščen je bil danes na župnijo Sela pri Šumbregu č. g. upravitelj Josip Kos. — Namesto obolelega č. g. Petra Skuhale je imenovan župnim upraviteljem v Črnomlju č. gosp. Frančišek Munda, nemškega vitežkega reda, dosedaj kapelan pri Sv. Nikolaju pri Ormožu. — Premeščena sta čč. gg. kapelana: Alojzij Češarek iz Logatca kot ekspozit na Suhoriji, Frančišek Juvan z Dol v Logatec. — Novomašnik č. gosp. Viljem Paulus gre kot kapelan na Dole.

(Novo poštno in brzojavno poslopje) v Slonovi ulici je bilo v petek dozidano, kar sta pričali v soboto na vrhu obešeni zastavi — cesarska in mestna. V soboto pričeli so tesarji postavljati gori strešni stol.

(Shod zaupnikov slovenskih delavskih stanov.) Slov. kat. delavsko društvo v Ljubljani sme po pravici včerajšnji dan, ko je priredilo v Ljubljani shod zastopnikov slovenskih delavskih stanov, zapisati mej najlepše dneve svojega obstanka. — Dopoludne so se vršila posvetovanja odsekov in sicer posebe delavski, obrtni in kmetski odsek. V teh odsekih se e razpravljal socijalni načrt slovenskih delavskih stanov, kateri smo objavili v zadnjih številkah našega lista. Ob 11. uri je bilo skupno posvetovanje vseh odsekov, na katerem sta govorila gospod A. Kalan o temelju, na katerem naj se osnuje ta socijalni načrt, in dr. Krek o kapitalizmu in organizaciji. — Popoludne ob ½4. uri se je pričel javni shod na dvorišču gostilne pri „Šmajhelnu", kateremu je predsedoval gosp. Pelc in ki je privabil toliko ljudstva skupaj, da je bilo polno prostorno preddvorje. Na shodu so govorili dr. Gregorič o vzajemnosti vseh delavskih stanov; dr. I. Žitnik je razpravljal o žalostnih posledicah kapitalizma, vzlasti z ozirom na kmetski stan; dr. Krek je govoril o cerkvi in socijalnem vprašanju ter o liberalizmu in kapitalizmu; gg. Ban o obrtnem in Gostinčar o delavskem vprašanju. Ta dan niso bili v odsekih in na shodu zbrani le zastopniki delavskih stanov iz Ljubljane, prišli so tudi zastopniki iz druzih krajev: iz Zagorja ob Savi, iz Idrije, iz Žalca, iz Starega trga, iz Cirknice, iz Selc, iz Krope, Tržiča itd. Celi dan je trajalo živahno gibanje, dopoludne in popoludne je bilo na vrsti resno delo, zvečer pa v prostorih „Ferlinčeve" gostilne prijetna zabava. — Dal Bog temeljnemu delu, ki se je ta dan nekako načelnostno osnovalo, krepkega razvoja in obilo delavcev, ki bodo na tej podlagi krepko gradili, da čem preje tudi slovenskim delavskim stanovom zasine zarja lepše prihodnosti.

(Pogreb † gosp. Čarmana) se je vršil zelo veličastno, kakor se nam poroča iz Mošenj. Sprevod iz Otoka v župnijsko cerkev je vodil mil. gosp. stolni prošt dr. Klofutar, katerega je spremljalo 11 gg. duhovnikov iz okolice. Navzoč je bil tudi č. g. župnik Spendal iz Tržiča, ki je potem v Tržiču vodil pogreb, kamor je bilo truplo rajnega po njegovi želji odpeljano in pokopano. Pogreba se je vdeležilo mnogo vernega ljudstva, navzoč je bil tudi knez Windischgraez s princesinjo. — Pokojni gosp. Čarman je volil večino svojega imetja v to, da se pri sv. Ani nad Tržičem vstanovi samostojna župnija. Poleg tega se je spomnil tudi radodarno uboge šolske mladine. — Naj v miru počiva!

(Potres.) Iz Brda, 12. okt.: Tudi pri nas se je čutil po noči mej 9. in 10. t. m. prav močan potres okoli polnoči, trajajoč več sekund; slišalo se je močno podzemeljsko bobnenje. Tudi v soboto dne 5. t. m. ob jedni uri popoludne in v nedeljo dne 6. t. m. opoludne se je čutil rahel sunek z gibanjem zemlje.

(Nova okrajna cesta Rovte-Žiri) izročena bo ta četrtek na primerno slovesen način javnemu prometu.

(Z Gorenjskega), 12. okt.: „Kropp" - „Steinbüchel", poštna pečata v radovljiškem okraju. Čudno je, da še Radovljica ne kaže tako — prijaznega — lica v poštnem oziru, kar bi bilo bolj — po mojih mislih — opravičeno ko v Kropi ali Kamni gorici. Ali ni sramota za Kropo in Kamno gorico, da si noče ali ne upa priboriti dvojezičnega pečata. Vem, da pride zopet izgovor: „Vsaj je vse jedno, če je samo „Kropp", ker je slovenski besedi „Kropa" podobno. „Kamna gorica" ima pa preveč zlogov za poštni pečat. Upam, da kmalu zagledam na pismu poleg nemškega tudi slovensko ime! Na dan občinski možje in zahtevajte, kar Vam gré!

(Iz Št. Petra na Pivki,) dne 11. oktobra. V petek smo imeli pri nas semenj. V vsakem kupčijskem oziru bil je slab. Poleg tega, da okoličani nimajo pravega veselja do naših semnjev, je bil tudi silni dež kriv pičle udeležbe. Lepa je navada po mnogih krajih, da imajo po semanjskih dnevih za blagoslov pri kupčiji sveto mašo ob določeni uri. Tudi pri nas je bila nekdaj ta navada, a se je opustila. Zato pa je letos dne 3. oktobra došlo načelniku gospodarskega odseka nastopno pismo: „Slavni gospodarski odsek za oskrbovanje semnjev v Št. Petru! Potrebno se mi zdi opozoriti, da se za dan semnja, vršečega se prihodnji teden, vendar toliko stori, da se obnovi stara šega s tem, da se izposluje pri tukajšnjem č. g. duhovniku opravilo svete maše ob navadni uri. Že zadnjič pri sklepu „soseske računa" sem za to prosil, kar se mi je sicer tudi obljubilo, a prepričal sem se, da se je tudi takoj po obljubi pozabilo; zakaj, ne vem. Upam, da bode s tem tudi mojim sovaščanom ustreženo; če bi pa katerega opravičeval izgovor, da naša soseska nima za to potrebnega kapitala, bodem za to jaz plačal, in to ne samo zdaj, tudi v prihodnje. Po tem pogoju smem soditi, da ne bo nihče našel izgovora proti „sejmskim mašam", pa tudi upam, da bode slavni odbor skrbel, da se te s prvim prihodnjim semnjem stalno prično! — V Št. Petru, dne 3. oktobra 1895. — Val. Krašovec." — Vsak razsodni človek bo gotovo že naprej odobraval to pošteno zatrjeno ponudbo, a našim izvoljencem je šla preko ušes; mogoče še zvemo, zakaj.

(Osebne vesti.) Poročil se je danes v stolni cerkvi ključarski mojster gospod Jožef Rebek z gospodično Minko Lužarjevo. Poročil ju je predsednik rokodelskega društva, preč. g. svetnik Jan. Gnjezda. — Poštni oficijal v Ljubljani, gospod Ivan Kolenc se je odpovedal svoji službi.

(Policijska kronika.) Od sobote (12.) na nedeljo (13. t. m.) v jutro aretovala je mestna policija 10 oseb in sicer: 7 zaradi kalenja nočnega miru in razgrajanja in 3 zaradi vlačugarstva in potepanja. — Od nedelje (13.) do ponedeljka (14. okt.) v jutro bilo je prijetih 19 oseb in sicer: 1 zaradi hudodelstva izsilstva po § 98. kaz. zak., 11 zaradi razgrajanja in kalenja nočnega miru, 1 zaradi potepanja in 6 zaradi pomanjkanja stanovališča.

* * *

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Novo nameščena sta čč. gg. Fran Muršič kot mestni kaplan v Brežicah in Matija Vaupotič kot kaplan pri sv. Barbari pri Vurberku.

(Blagoslovljenje temeljnega kamna) za novo župnijsko cerkev v Čadramu se bode na jako slovesen način vršilo prihodnjo nedeljo dne 20. t. m. Načrt za novo cerkev, ki bode sezidana v romanskem slogu in 42 metrov dolga, 24 metrov široka ter 18 metrov visoka, je izdelal stavbinski mojster J. Pascher v Gradcu.

(Iz Celja) se poroča, da so v noči od 8. na 9. t. m. nekateri čutili srednje močen potresni sunek, ki pa ni provzročil nikake škode.

(Iz Ormoža) se poroča: Pri občinski volitvi tretjega razreda so zmagali nemški kandidatje. Slovenci se niso udeležili volitve. — Tudi za ustanovitev nemške šole v Ormožu je ministerstvo dalo svoje dovoljenje.

(Prešičja kuga) se je pokazala v sodnijskem okraju Šoštanj.

* * *

(O sv. Višarjih): Iz Žabnic, 13. oktobra. Pobožnost na sv. Višarjih, ki smo jo pred tednom sklenili, trajala je to leto 136 dni. Bili so to skoro brez izjeme dnevi lepi in prijetni, tako da je bilo veselje bivati na gori. Do malega skozi celi čas to opravljali trije gospodje duhovno službo; bilo je pa ob času večjih shodov tudi 6, 7 in enkrat slučajno celo 9 delavcev in dela v spovednicah, hvala Bogu, nikdar ni manjkalo, pač pa več prisotni delavci niso zadostovali, da bi mogli vsem pobožnim romarjem vstreči. Sv. Obhajil je bilo čez 21.500 (lansko leto 23 tisoč); 529 sv. maš je bilo darovanih večnemu Bogu. Duhovnih romarjev je došlo 102, ali bolj prav toliko jih je gori maševalo. Romanje se je vršilo brez motenja, brez posebne nesreče v najlepšem redu, vsaj je pa tudi postavljen ta sveti kraj pod mogočno varstvo nebeške kraljice. Naj tukaj omenim samo hude nezgode, ki je zadela nekega romarja, Antona Lenardiča iz Kojskega pri Gorici. Ta blizo 80 letni starček je 13. augusta na stermej poti na gori zaostal za svojo „kompanijo"; najbrž že oslabljen in zgubljen je zabredel daleč od prave poti v gozd, kjer je obsedel in zaspal. Gotovo mu je Mati božja v smrti na strani stala, da je mirno in srečno končal. Še le 18. septembra je bilo truplo najdeno in v Žabnicah pokopano. Naj dragim čitateljem „Slovenčevim" še to zaupam, da se od neke strani resno na to misli, da se napravi „Zahnradbahn" na sv. Višarje. Ali se bo to kedaj zgodilo in ali bi bila taka naprava božji poti sploh v korist, tega se razsoditi ne upam, pokazala bo to bodočnost. Romanje na sv. Višarje je za to leto končano, sklenem pa s prisrčno željo, da naj se ta božja pot, verním Slovencem toliko priljubljena, ohrani, razcveta in bolj narašča od leta do leta.

Sim. Incko.

* * *

(Varčevalcev v poštni hranilnici) je konec leta 1894 bilo 1,034.524, t. j. na vsakih 1000 prebivalcev v Avstriji pride povprek po 44 varčevalcev. Na posamezne kronovine se to razdeli tako-le: V Avstriji pod Anižo je med 1000 prebivalci 126 varčevalcev, v Avstriji nad Anižo 47, na Solnograjskem 65, na Tirolskem in Predarelskem 45, na Štajaru 38, na Koroškem 42, na Kranjskem 22, po Primorju 45, v Dalmaciji 17, na Češkem 42, na Moravi 47, v Šleziji 51, v Galiciji 15, v Bukovini pa po 25 vlagateljev-varčevalcev.

Telegrami.

Gödöllö, 13. oktobra. Cesar je odpotoval danes zvečer ob polu 9. uri v Zagreb.

Zagreb, 14. oktobra. Presvetli cesar je došel ob polu 9. uri dopoludne v spremstvu ministerskega predsednika barona Banffyja in bana Hedervaryja. Navzoče občinstvo ga je na kolodvoru navdušeno pozdravljalo. Na nagovor župana se je cesar zahvalil v nemškem jeziku za izraze zvestobe in udanosti ter povdarjal svoje sočutje za kulturni napredek Hrvatske in Slavonije. Mej navdušenimi „živio-klici" se je cesar odpeljal po okusno okrašenih ulicah v banovo palačo.

Dunaj, 13. oktobra. Presvetli cesar je imenoval bivšega minista Bacquehema ces. namestnikom za Štajersko in načelnika prezidijalnega oddelka pri glavnem vodstvu državnih železnic, viteza Kniazioluckega ministerskim svetnikom v finančnem ministerstvu.

Dunaj, 13. oktobra. „Wiener Zeitung" objavlja cesarjevo pismo, s katerim se premesti cesarski namestnik baron Kübeck v trajni pokoj in se mu tem povodom podeli veliki križ Leopoldovega reda v priznanje velikih zaslug.

Trst, 13. oktobra. Danes je prijela policija nevarnega anarhista Josipa Giordi iz Lode. Giordi se je večkrat na dan preoblekel in imel pri sebi 145 lir denarja.

Cetinje, 13. oktobra. Povodom francoske zmage na Madagaskarju je odposlal knez Nikolaj na francosko vlado brzojavno čestitko. Tem povodom je izrazilo tudi mnogo meščanskih deputacij pri tukajšnjem diplomatskem zastopniku svoja voščila.

Kristijanija, 13. oktobra. Splošno se trdi, da bode kmalu rešena ministerska kriza.

Rim, 13. okt. Poročilo, da je sv. Oče bolan, je popolno neresnično. Danes je vsprejel več oseb v avdijenci.

Verona, 13. oktobra. Včeraj popoludne se je pojavil v Malcesini močen potresni sunek, kateremu sta sledila dva manjša.

Najbolje priporočena za preskrbljenje vseh **v kurznem listu** zaznamovanih **menic in vrednostij**

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien, I. Bezirk, Stefansplatz Nr. 11, Parterre.

Padlo je raz streh več dimnikov in je zidovje na več krajih razpočilo.

Barcelona, 13. oktobra. Dijaške demonstracije se ponavljajo. Orožnikom se je posrečilo, preprečiti večje izgrede. Dva dijaka so odvedli v zapor. Vlada je sklenila, da bode strožje postopala proti nemirnežem.

Carigrad, 13. oktobra. Armenski odbor nadaljuje svoje delo. Še pretečeni petek so silili armenske kupce, da so morali zapreti svoje prodajalnice. Nekateri trdijo, da se pripravlja odbor še na večje demonstracije, ako se kmalu ne reši vprašanje glede preosnove. Do sedaj ni nikakih poročil o novih nemirih.

Carigrad, 13. oktobra. Angleškega poslanika je vsprejel sultan v avdijenci. Dosedaj so dovedli patrijarhatu 89 trupel. V bolnišnici je 46 ranjenih Armencev. Cerkve, v katerih je bilo skritih 2414 oseb, so sedaj do cela izpraznjene.

Atene, 13. oktobra. Minister za pomorstvo je dovolil, da smejo vsi pomorščaki, ki so 13. t. m. zadostili vojaškim dolžnostim, ostati kot prostovoljci pri vojakih. — Poslanska zbornica se bode otvorila 13. novembra.

Umrli so:

11. oktobra. Milka Anžič, tesarjeva hči, 3 leta, Črna vas št. 33, davica. — Štefan Peterlin, čevljarjev sin, 35 let, Križevniške ulice 10, srčna hiba.

12. oktobra. Marija Jošte, tesarjeva vdova, 80 let, Poljanski trg štev. 1, ostarelost. — Viktorija Melzer, posestnica, 81 let, Sv. Petra cesta 28, plučnica. — Leopold Pfeifer, delavčev sin, 1 mesec, Ulice na Grad 10, črevesni katar.

V bolnišnici:

9. oktobra. Jera Gajger, gostija, 84 let, ostarelost. — Franc Čamernik, kajžar, 46 let, črevesni katar.

V hiralnici:

10. oktobra. Jera Premrov, gostija, 60 let, kron. črevesni katar.

Tujci.

12. oktobra.

Pri *Slonu*: Scheimpflug, Odendall, Miller, Gutmann, Löwith, Muresau, Heumeyer, Grader, Weber z Dunaja. — Kartin od Sv. Jurija. — Grilc iz Vač. — Orth iz Bruck-a. — Csolich iz Gradiške. — Conte de Prandi iz Casseglia. — Vlach iz Prage. — Peyerle iz Zagreba.

Pri *Maliču*: Reitler, Galla, Reich, Bruno z Dunaja. — Mandl iz Pinczehely-ja. — Koppstein iz Siofok-a. — Sauer iz Velike Kaniže. — Heller iz Eipel-a. — Findeys iz Gradca. — Hauff iz Kočevja. — Ogriseg, Gaischek, Martini iz Celja. — Oswald iz Ptuja.

Pri *bavarskem dvoru*: Schwager, Jakopp iz Gradca. — Povše iz Kočevja.

Pri *Lloydu*: Thaler iz Železnikov. — Kogl iz Postojine. — Poznik iz Novega Mesta. — Krischan iz Žalca. — Hoffmann z Dunaja. — Mankoč iz Trsta. — Samser iz Ilirske Bistrice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
12	9. zvečer	737·8	8·8	brezv.	skoro jasno	
13	7. zjutraj 2. popol.	738·4 738·1	5·9 13·2	sl. sever sr. ssvzh.	megla del. oblač.	0·0
13	9. zvečer	739·6	10·8	brezv	skoro oblč	
14	7. zjutraj 2. popol.	738·4 737·7	7·7 15·6	brezv. sl. svzh.	megla jasno	0·0

Srednja temperatura 12. in 13. oktobra 10·2° in 10·0°, ozir. za 0·9° in 0·9° pod normalom.

Najboljše kakovosti, blagopejen, oživljajoč, krepilen, in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Želodčni ali

Marijaceljski likêr

1 steklenica **20 kr.**, 6 steklenic **1 gld.**, 3 ducate steklenic **4 gld. 80 kr.**

Dobiva se v 442 13

lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja

v Ljubljani, zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

Eksekutivne dražbe.

Jurija Simonič iz Boldreža posestvo (1477 gld.) dné 23. okt. in 23. nov. v Metliki.

Josipa Krauland iz Linfelda posestvo (1631 gld.) dné 23. okt. in 27. nov. v Kočevju.

Josipa Štrukelj iz Štruklje Vasi posestvo (2695 gld. dné 11. nov. in 11. dec. v Ložu.

!!Zahtevajte!!

obširni cenik, katerega brezplačno in franko razpošiljajo

bratje Placht,

prva in mednarodna

tovarna za strune in glasbeno orodje,

Schönbach 379 pri Hebu, Češko.

Za slavnoznana svoja **godala** in **strune** jamčimo.

Gosli brez loka od gld. 1·50, 2, 3, 4, 5, 10 do gld. 80.
Loki od gld. 1, 2, 3, 4 do gld. 30.
Cello za koncerte, fino delo, od gld. 25 do gld. 50.
Citre z najčistejšim ročnikom od gld. 7·50, 11, 13, 18, 25 do gld. 50.
Gitare z najčistejšim ročnikom od gld. 3·50, 4, 7, 9, 10 do gld. 30.
Piščali (flavte) za koncerte iz grenadilnega lesa C, H, Fuss od gld. 5, 7, 9, 11, 13 do gld. 100.
Klarineti za koncerte iz grenadilnega lesa C, B, Es, D, od gld. 8, 12, 15, 16, 18, 20 do gld. 50.
Toki za gosli od gld. 2, 3, 5, 6, 8, 12, 14 itd.

Pošilja se po poštnem povzetju. — Kar ne ugaja, se rado zamenja.

Naslov prosimo **„Bratje Placht“** ali **„Bratři Placht“**.

Dopisuje se nemško, češko, francosko in rusko.

Iščemo tudi sposobnih zastopnikov po posameznih mestih. 579 26—6

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Št. 30.916. 602 3—1

Razglas.

V smislu § 26 deželnozborskega volilnega reda za vojvodino Kranjsko se javno naznanja, da je

volilski imenik za volitev dveh dež. poslancev,

ki jih bode vsled razpisa visocega c. kr. deželnega predsedništva v Ljubljani z dné 9. oktobra letos, št. 8558/pr. voliti deželnemu stolnemu mestu Ljubljani dné 25. novembra letos, že dogotovljen in da bo **od danes naprej skozi osem dnij** v magistratnem ekspeditu razgrnjen na ogled.

Zoper ta imenik smejo tisti, ki imajo pravico voliti, tukaj vložiti reklamacije o tem, da so se v volilski imenik vpisale osebe, ki nimajo volilne pravice, ali da so se iz njega izpustile osebe, ki imajo volilno pravico.

Izkaznice se bodo volilcem vročile pravočasno. Ako bi je pa kdo izmed volilcev iz kateregakoli vzroka vsaj 24 ur pred dnevom volitve ne prejel, naj pride k mestnemu magistratu sam ponjo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

14. dan oktobra 1895.

Županov namestnik: **Vončina.**

Uradno opravičeni in zapriseženi

stavbinski inženêr in stavbeni mojster

Jaromir Hanuš

priporoča se za **izvrševanje vseh**

v stavbinsko stroko spadajočih del,

prevzema **poprave hiš** po zeló nizkih cenah, **naprave vodovodov**, **načrtov** in **proračunov**, **mirjenje cest** in **posestev** itd.

Ustna ali pismena naročila prejemajo se v **novi hiši na Poljanskem predmestju nasproti domobranske vojašnice.** 518 24

Dunajska borza.

Dné 14. oktobra.

Skupni državni dolg v notah	100 gld.	70 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „	10 „
Avstrijska zlata renta 4%	121 „	75 „
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „	20 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „	50 „
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 „	10 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1055 „	— „
Kreditne delnice, 160 gld.	402 „	60 „
London vista	120 „	25 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „	87½ „
20 mark	11 „	78 „
20 frankov (napoleondor)	9 „	54½ „
Italijanski bankovci	45 „	30 „
C. kr. cekini	5 „	69 „

Dné 12. oktobra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld.	— kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 „	— „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196 „	— „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „	10 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	144 „	75 „
Dunavske vravnavne srečke 5%	131 „	— „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 „	75 „
Posojilo goriškega mesta	112 „	— „
4% kranjsko deželno posojilo	99 „	25 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „	70 „
Prijoritetne obveznice državne železnice	218 „	50 „
„ „ južne železnice 3%	168 „	80 „
„ „ južne železnice 5%	131 „	20 „
„ „ dolenjskih železnic 4%	99 „	50 „
Kreditne srečke, 100 gld.	201 gld.	— kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 „	— „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „	50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „	25 „
Salmove srečke, 40 gld.	70 „	— „
St. Genóis srečke, 40 gld.	71 „	50 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	53 „	— „
Ljubljanske srečke	22 „	50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	177 „	50 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3500 „	— „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	534 „	— „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	112 „	50 „
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	79 „	— „
Montanska družba avstr. plan.	101 „	80 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	184 „	— „
Papirnih rubljev 100	129 „	75 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd.

Zavarovanje za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev **naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh **gospodarskih** in **finančnih stvareh**, potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni sveti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnic.

Izdajatelj: **Dr. Ivan Janežič.** Odgovorni vrednik: **Ivan Rakovec.** Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.